

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Rotterdam

Bestuursrecht

zaaknummer: NL22.15214

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

, (hierna: eiser), , (hierna: eiseres), en
(hierna: de kinderen), hierna allen tezamen: eisers
V-nummers: en
gemachtigde: mr. E. Wolthuis,

en

de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder,
gemachtigden: mr. E.S. Fakili en mr. S. Oba.

Procesverloop

Bij besluit van 18 mei 2022 (het primaire besluit) heeft verweerder de aan eisers verleende verblijfsvergunningen regulier onder respectievelijk de beperking ‘arbeid als kennismigrant’ en ‘verblijf als familie- of gezinslid bij eiser’ per 30 september 2021 ingetrokken en aan hen terugkeerbesluiten opgelegd.

Bij besluit van 10 maart 2023 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eisers ongegrond verklaard.

Eisers hebben op 6 april 2023 tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Eisers hebben op 10 november 2023 aanvullende beroepsgronden ingediend.

Het onderzoek is ter zitting aangevangen op 17 november 2023. Eiser en eiseres zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

Ter zitting is het onderzoek geschorst om partijen in de gelegenheid te stellen aanvullend op elkaars standpunten te reageren. Partijen hebben van die gelegenheid gebruik gemaakt waarna het onderzoek is gesloten.

Overwegingen

Inleiding

1.1. Eiser is geboren op 1984 en heeft de Zuid-Afrikaanse nationaliteit.
Eiseres is zijn echtgenote. Zij is geboren op 1985 en heeft ook de Zuid-Afrikaanse

---

nationaliteit. Hun minderjarige kinderen zijn geboren op respectievelijk 2018 en 2020 en hebben eveneens de Zuid-Afrikaanse nationaliteit.

1.2. Eiser, eiseres en het oudste kind zijn met een geldige machtiging tot voorlopig verblijf Nederland ingereisd. Het jongste kind is in Nederland geboren. Aan eiser is met ingang van 22 juli 2018 tot en met 23 juli 2023 een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'arbeid als kennismigrant' verleend. Aan eiseres en de kinderen zijn met ingang van respectievelijk 22 juli 2018 en 29 augustus 2020 tot en met 23 juli 2023 verblijfsvergunningen regulier onder de beperking 'verblijf als familie- of gezinslid bij eiser' verleend.

1.3. Bij meldingsformulier van 26 mei 2021 heeft de erkend referent te kennen gegeven dat eiser per 1 juli 2021 zijn ontslag heeft ingediend. Op 10 mei 2022 heeft verweerder zijn voornemen kenbaar gemaakt om de verblijfsvergunningen in te trekken en eisers in de gelegenheid gesteld hun zienswijze kenbaar te maken. Zij hebben hiervan geen gebruik gemaakt. Vervolgens zijn de verblijfsvergunningen bij het primaire besluit ingetrokken en is de procedure onder het procesverloop gevolgd.

1.4. Op 14 juni 2022 hebben eisers nieuwe verblijfsvergunningen regulier respectievelijk onder de beperking 'arbeid als kennismigrant' en 'verblijf als familie- of gezinslid bij eiser' aangevraagd. Eiser is met ingang van 1 juli 2022 in dienst getreden bij erkend referent [REDACTED]. Bij besluit van 20 juli 2023 heeft verweerder deze aanvragen ingewilligd.

Wettelijk kader

2. De voor deze uitspraak relevante wetsartikelen zijn opgenomen in de aan deze uitspraak gehechte bijlage, die onderdeel uitmaakt van deze uitspraak.

Het bestreden besluit

3. Het bestreden besluit, waarbij het primaire besluit is gehandhaafd, houdt het volgende in. De verblijfsvergunning van eiser is met terugwerkende kracht vanaf 30 september 2021 ingetrokken, omdat hij per 30 juni 2021 is afgemeld door erkend referent [REDACTED] en de gegunde zoekperiode op 30 september 2021 is volgelopen. In dit kader is volgens verweerder niet relevant dat eiser sinds 31 augustus 2021 in dienst is geweest bij [REDACTED] omdat deze werkgever ten tijde van belang geen erkend referent was. Vanaf 30 september 2021 voldeed eiser dus niet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning aan hem is verleend. Omdat de aan eiseres en de kinderen verleende verblijfsvergunningen afhankelijk zijn van die van eiser, zijn ook hun verblijfsvergunningen met terugwerkende kracht vanaf 30 september 2021 ingetrokken.

Evenredigheid intrekking verblijfsvergunningen

4. Eisers betogen dat de intrekking met terugwerkende kracht onevenredig is. In het bijzonder omdat er daardoor een zogenoemd 'verblijfs gat' is ontstaan waardoor zij opnieuw rechten moeten opbouwen voordat zij hun verblijf in Nederland kunnen bestendigen met naturalisatie. Verweerder had volgens eisers mede daarom moeten afzien van gebruik van zijn intrekkingbevoegdheid. Eisers beroepen zich daarbij op artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en artikel 3:4 van de Awb.

4.1. Niet in geschil is dat verweerder op grond van artikel 19, in samenhang met, artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 bevoegd is om een verblijfsvergunning regulier met terugwerkende kracht in te trekken indien niet meer wordt voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. In geschil is of er feiten en omstandigheden zijn die maken dat verweerder in dit geval in redelijkheid geen gebruik heeft kunnen maken van deze discretionaire bevoegdheid.

4.2. Verweerder heeft in paragraaf B1/6.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) en dus met beleid zijn intrekingsbevoegd ingevuld. Anders dan in het bestreden besluit staat kan de intrekking dus worden getoetst aan 4:84 van de Awb. Er is daarom sprake van een motiveringsgebrek. Verweerder heeft ter zitting betoogd dat dit gebrek kan worden gepasseerd. De rechtbank overweegt daarover als volgt.

4.3. De bestuursrechter toetst als de evenredigheid van een besluit in geschil is en dat besluit mede berust op een beleidsregel, ook de evenredigheid van de beleidsregel. Als een beleidsregel zelf niet onrechtmatig is, toetst de bestuursrechter of op grond van artikel 4:84 van de Awb al dan niet van het beleid moest worden afgeweken. Bij die beoordeling spelen gelijk aan een toetsing aan artikel 3:4, tweede lid, van de Awb aspecten zoals geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid een rol.

4.4 Eisers hebben geen beroepsgronden aangevoerd die zien op de vraag of paragraaf B1/6.3 van de Vc 2000 in zijn algemeen onevenredig is. Eisers betogen dat toepassing van de beleidsregel in hun concrete geval tot een onevenredige uitkomst leidt. De rechtbank zal het bestreden besluit daarom toetsen aan artikel 4:84 van de Awb, met inachtneming van het hiervoor uiteengezette beoordelings- en toetsingskader.

4.5. Het geschil heeft zich toegespitst op de vraag of het bestreden besluit evenwichtig is. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het verblijfsgeval en de andere gevolgen van de intrekking met terugwerkende kracht de intrekking niet onevenwichtig maken. Verweerder heeft daartoe aangevoerd dat in zijn algemeenheid het doel van de Nederlandse overheid is om een restrictief toelatingsbeleid te voeren. Dit is in het belang van het economisch welzijn, de openbare orde en de volksgezondheid. Daarnaast wijst verweerder op het legitieme belang dat gediend is met het strikt hanteren van het erkend referentschap, namelijk het voorkomen dat de kennismigrantenregeling een sluiproute wordt om de normale referentenprocedure te omzeilen. Verweerder heeft echter niet concreet gemaakt hoe die belangen in concreto gediend zijn met een intrekking van de verblijfsvergunningen van eisers met terugwerkende kracht. Zo heeft eiser ook in de periode waarop de terugwerkende kracht betrekking heeft, als tandarts gewerkt en daarmee juist het economisch welzijn en de volksgezondheid gediend. Er zijn bovendien geen aanwijzingen dat eiser en/of de niet-erkende referent een dienstverband zijn aangegaan om de normale referentenprocedure te omzeilen. De niet-erkende referent had eiser toegezegd de erkenning voor eisers indiensttreding te regelen, is daar weliswaar niet tijdig in geslaagd, maar niet vanwege oneigenlijke frauduleuze redenen. Verweerder heeft hierin ook geen aanleiding gezien om de latere verblijfsaanvraag van eiser te weigeren en heeft eiser opnieuw in bezit gesteld van eenzelfde type verblijfsvergunning. Gelet hierop en de overige door eisers naar voren gebrachte belangen, waaronder het effect van de intrekkingen op het welzijn van henzelf en hun kinderen, heeft verweerder de betrokken belangen niet juist beoordeeld en daarmee deze niet op de juiste manier afgewogen. Daarmee is het bestreden besluit in zoverre niet juist gemotiveerd.

Gelijkheidsbeginsel en intrekking verblijfsvergunning eiser

5. Eisers betogen verder dat de intrekking van de verblijfsvergunning van eiser in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. Ter onderbouwing hebben eisers verwezen naar een lijst aan zaken waarbij een intrekking op grond van een evenredigheidsbeoordeling achterwege is gebleven bij kennismigranten die een bepaalde periode hebben gewerkt bij een niet-erkende referent en daarna bij een erkende referent.

5.1 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat geen sprake is van gelijke gevallen en daarbij per zaak gewezen op verschillen tussen die zaken en de zaak van eisers. Verweerder is daarbij echter voorbijgegaan aan de door eisers in de beroepsgronden benoemde omstandigheid dat verweerder er in de aangehaalde zaken voor heeft gekozen om een fout van de werkgever met als gevolg een verblijfsgeen niet voor rekening te brengen van de kennismigrant. Niet in geschil is dat ook in het geval van eisers het de werkgever is die een verwijt kan worden gemaakt voor het ontstane verblijfsgeen. Gelet hierop is verweerders standpunt ook in zoverre onvoldoende gemotiveerd.

Intrekking verblijfsvergunningen eiseres en de kinderen

6. Eisers betogen dat verweerder na de intrekking van de verblijfsvergunningen van eiseres en de kinderen ten onrechte niet ambtshalve heeft beoordeeld of zij in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.6b aanhef en onder a van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Daarbij wijzen eisers op vaste rechtspraak en het informatiebericht 2023/75.

6.1. Op grond van artikel 3.6b, aanhef en onder a, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met medische behandeling, tijdelijke humanitaire gronden of niet-tijdelijke humanitaire gronden. Uit informatiebericht 2023/75 volgt dat de IND gebruik maakt van deze zogenoemde doortoetsbevoegdheid tenzij hier om organisatorische redenen bezwaren tegen bestaan. Volgens vaste rechtspraak moet verweerder in het individuele geval deugdelijk motiveren waarom hij van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt. Verweerder heeft dat in dit geval niet gedaan. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat geen gebruik is gemaakt van de doortoetsbevoegdheid, omdat eisers inmiddels weer beschikken over een verblijfsvergunning en er dus geen sprake is van uitzettingsgevaar. Uit de regelgeving noch het informatiebericht volgt echter dat voor toepassing van artikel 3.6b, onder a, van het Vb 2000 sprake dient te zijn van uitzettingsgevaar. Uit het informatiebericht blijkt evenmin dat dit niet van toepassing zou zijn in geval van (de intrekking van) verblijfsvergunningen zoals eiseres en de kinderen hadden, zoals verweerder subsidiair heeft betoogd. Ook op dit punt is het bestreden besluit dus ondeugdelijk gemotiveerd.

Conclusie

7. Gelet op de hiervoor geconstateerde gebreken is het beroep gegrond en kan het bestreden besluit geen standhouden. Hetgeen eisers overigens hebben aangevoerd heeft daarom geen bespreking. Verweerder moet een nieuw besluit nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank geeft verweerder hiervoor zes weken.

8. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht van € 184,- vergoedt.

zaaknummer: NL23.10530,

5

---

9. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, veroordeelt zij verweerder ook in de door eisers gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.750,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het bijwonen van de zitting, met een waarde per punt van € 875,- en wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.750,00.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.B.J. van Elden, rechter, in aanwezigheid van mr. D.J. Bes, griffier.

zaaknummer: NL23.10530,

BIJLAGE

Vreemdelingenwet 2000

Op grond van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien: niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

Op grond van artikel 19 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken op de gronden bedoeld in artikel 18, eerste lid, met uitzondering van onderdeel b, en wordt ingetrokken indien aan de houder daarvan ambtshalve een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdeel e, wordt verleend.

Vreemdelingenbesluit 2000

Op grond van artikel 3.6b onder a kan onverminderd de artikelen 3.6 en 3.6a de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met medische behandeling, tijdelijke humanitaire gronden of niet-tijdelijke humanitaire gronden.

Vreemdelingencirculaire 2000

Op grond van paragraaf B1/6.3 trekt de IND de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in met ingang van de datum waarop niet (meer) werd voldaan aan de voorwaarden.

Op grond van paragraaf B6/2.3 trekt de IND de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'arbeid als kennismigrant' in:

- nadat de zoekperiode van drie maanden is verstreken; en
- de vreemdeling geen nieuwe functie als kennismigrant heeft gevonden.

De IND trekt deze verblijfsvergunning in per datum einde zoekperiode. De IND trekt deze verblijfsvergunning niet in als de vreemdeling binnen drie maanden een nieuwe functie als kennismigrant vindt, mits wordt voldaan aan alle voorwaarden.

Algemene wet bestuursrecht

Op grond van artikel 3:4, tweede lid, mogen de voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Op grond van artikel 4:84 handelt het bestuursorgaan overeenkomst de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

zaaknummer: NL23.10530,

7

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar en bekendgemaakt op:

02 februari 2024

Mr. E.B.J. van Elden
Rechter
Rechtbank Rotterdam

D.J. Bes
Griffier
Rechtbank Rotterdam

Documentcode: DSR33566058

Bent u het niet eens met deze uitspraak?

Als u het niet eens bent met deze uitspraak, kunt u een brief sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin u uitlegt waarom u het er niet mee eens bent. Dit heet een beroepschrift. U moet dit beroepschrift indienen binnen 4 weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. U ziet deze datum hierboven.